

KVINNORNAS TIDNING

Blusen

skall, för att kunna
tvättas om och om igen
och ändå se fräsch ut,
tvättas med

Gumman
FLINGOR

Fabrikant A.-B. ENKETA & Co., Göteborg
(Års 1914, av Gummans Tidningar
och Gumman Enketafabrik)

21 December 1924.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Magasinsgatan 12, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2:—,
Lösnummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Illustration tilläts gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utländskronika i sammandrag. Av Crayon.
Frid, du hägnande.... Dikt av Ruth Bogren.
Agnes Ingelman. Av Gunnel Holzhausen.
Skattat. Av Den fundersamma.
Den gamla. Prolog av N. S.
Inför skilsmässan.
Tant Dé. Julberättelse av Marie Girardet.
Den okloka Eva. Av Den erfarna Eva.
Julmarknad. Av —st.
Nyutkomna böcker.
Lilith. Roman av Florence Warden.

Utländskronika i sammandrag.

Veckans utländskronika innehåller inga stora händelser och kan behandlas rätt summariskt. Det engelska underhuset har utsatt adressdebatten, vilken uttrycker sig om olika på dagordningen stående inre och yttre frågor. Statsministern, Baldwin, har låtit förstå, att engelska regeringen icke fullständigt skrinlagt sina tullsnyddplaner. Det är dock ej fråga om något helt genomfört nytt tullsystem, utan endast om tullskydd för industrier av särskilt stor betydelse för landet, vilka hotas av en alltför mordande konkurrens från andra länder med låga arbetslöner.

Utrikesministern, Chamberlain, bemötte hovsamt oppositionens kritik av regeringens egyptiska politik.

Det är icke meningen att beröva Egypten den självständighet (till namnet), England tidigare beviljat landet. Man önskar upprättligt ett gott samförstånd och är beredd att visa Egypten de största hänsyn under förutsättning att dess regering lojalt fullgör sina mot England åtagna förpliktelser.

Slutligen har lord Cecil meddelat, att orsaken till att England icke utrymmer Köln-zonen på den tid Versaillesfreden stipulerades, den 10 jan. 1925, är att man icke hunnit övertyga sig om att Tyskland i fastställd ordning avrustat. Det verkliga skälet är att England här går Frankrikes ärenden. Om de engelska trupperna utrymme Köln-zonen uppstår där en lucka i den genom Rhenlandet dragna fransk-engelska truppkedjan. När amerikanerna utrymde sin zon vid Rhen, ryckte franska trupper in i deras ställe. En sådan åtgärd nu i Köln skulle vara otänkbart. Därför stanna engelsmännen.

I Frankrike ha de borgerliga politiska partierna av högerfärg sammanslutit sig till ett nationellt block under expresidenten Millebrand. Blocket skall bekämpa den nuvarande radikala regeringen och dess politik samt de samhällsupplösende krafter vilka just nu utveckla så stor aktivitet i Frankrike.

I Tyskland har Marx' regering ingivit sin avskedsansökan men fungerar tills vidare. Det kommer antagligen att taga avsevärd tid innan ny regering kan bildas. De olika politiska partierna kunna icke ena sig om den blockbildning, som är nödvändig för att en regering skall få tillräckligt

starkt parlamentariskt underlag. Man har tre alternativ att vackla mellan, ett högerblock, ett vänsterblock och ett block av mellanpartierna. Man ser här vart den överhandtagande partisplittningen och politiska kamplusten leda hän.

Folkförbundets rådsmöte i Rom har nu avslutats. Förbundet har därunder icke skurit några nya lagrar. De fattade viktigare besluten hava, som alltid, präglats av grov partiskhet till förmån för ententemakterna, en-kannerligen Frankrike.

Spaniorerna hava fullbordat sitt återtag i Marocko och skola nu försöka hålla sina nya ställningar mot de upproriska infödingarne. Den spanska ställningen är mycket stark.

Det förefaller som hade ryktet talat sant, när det berättat om stridigheterna inom de ryska bolshevikernas högsta ledning. Triumviratet Kamenev, Stalin och Sinoviev vilja avlägsna Trotski från överbefälhavareposten vid den röda armén, men denne nekar. Det kan nämnas, att Chamberlain i engelska underhuset förklarar, att det ryska bolshevikväldet står inför inre upplösning. Mätte det så vara!

Köp

Julklappspapperet!

Så tuktas en argbigga.

Decemberluften välvde sig sollös över alléns höga trädkoppar, men luften var värligt ljum och alldeles stilla — ett härligt promenadväder!

Bland dem som rörde sig på den breda sandgången var också en gammal herre och en liten flicka, som helt säkert ännu icke fyllt sina tre år, en riktig liten docka i vitt skinn med guldgula lockar under mössan, stora blåa ögon, äppelröda kinder och en liten för liten näsa.

Den gamle herrn var rak i ryggen. Hans ögon hade örnblick, näsan var krum, hakan fast med vitt, spetsigt pipskägg. Han måste vara en gammal officer och han måste vara den lilla flickans morfars, som fått förtroendet att promenera den lilla, medan hennes mamma och husets assistent voro upptagna av julstök.

Med vilket levande och roat intresse följde han icke hennes små utflykter till de grunda dypöarna invid den stålträdsinhägnade gräsmattan, i vilka hennes leriga små galoschförsedda fötter med sådant nöje stampade. Vilka sohliga leenden utbytte icke han och hon, vilket ömt tonfall hade icke hans stämma när han då och då sade henne ett par ord.

Idyllen stördes av en pojke, en sjuårspojke. Han hoppade jämfota, han tog långa skutt, han hoppade på ett ben, och när han kom fram till den lilla flickan vände

Frid, du hägnande....

Av Ruth Bogren.

Frid, du hägnande, sänk dig ned
djupt i hjärtan, trötta blödande...
Frid, dina väldiga vingar bred
över jord där grymt förödande
när av dödande
tankars makt
lidelsers eld förtärande blossar
medan hatet skoningslöst frossar
värden som kärleken bragt
fram i ljuset ur djupa schaft....

Lyssna! Förnimmer du toner som stiga
över de sovande, ödsliga vatten,
svälla lift försång i stjärnljusa natten,
sjungen i jubel av själar som viga
livet åt Ljuset?
Hör du bruset?
Känner du något oändligt som nalkas?
Kanske din brännheta panna svalkas,
kanske tviölet släckes,
eller dödskraft väckes,
kanske fläkta de väldiga vingar
bort de onda drömmar och bringar
julens frid, stilla frid
genom sången som tonar i natten
över de tysta, sovande vatten....

Heliga hymn! I stjärnornas glans
tonerna flätas till strålande frans
buren till jorden — ett fridens bud,
svar på vår längtan —
till Gud....

han sig om och tittade in i hennes runda blåa ögon, som uttryckte den mest hejdlösa beundran för hans ekvilibristiska förmåga. Han hoppade alltjämt på ett ben, men nu baklänges med små, små steg och med blicken på flickungen.

Plötsligt skar en klar liten röst genom den stilla luften:

— Kesttin vill då med dossen!

Och de små fötterna travade åsfad i riktning mot pojken, som i häpenheten gjorde på stället vilade med det ena benet alltjämt upplyftat.

Med ett par långa steg nådde den gamle herrn rymlingen och grep hennes motspänstiga hand:

— Kära lilla Kerstin, vi ska ju gå hem. Kära lilla söta barn.

Men Kerstin gjorde visst inte skäl för dessa vackra epitet. Hon hängde i den gamle herrns hand och bar sig åt som ett riktigt litet troll. Hon sprattlade med benen, fäktade ursinnigt med den lediga armen och hon skrek! Gällt, genomträngande, ursinnigt: — Kesttin vill då med dossen! Kesttin vill — vill — VILL!

Folk stannade, tittade, log. Den gamle herrn stod fullstän-

digt handfallen inför detta lilla egensinniga kvinnliga odjur, som sprattlande hängde i hans hand och utan att fråga efter skandalen och allt folket, som stod omkring och drog på mun, med gälla rop förkunnande sin envetna vilja.

Pysen betraktade med bottenlös förvåning och tydligt ogillande den gamle herrn med det barska utseendet, som inte kunde klara av en sådan enkel sak utan rådvill upprepade sitt maktlösa: — Kära lilla Kerstin! Kära lilla söta barn!

I nästa ögonblick tog han resolut ett steg emot paret, lyfte artigt på mössan för den gamle herrn, grep den sprattlande flickungens lediga hand och ruskade henne duktigt ett tag och röt:

— Gåpa inte så, jänta! Jag skall följa dig hem.

Och se, den lilla flickan blev genast tyst, hennes tårar upphörde att rinna, ögonen strålade, hela ansiktet log och kvitrande av förtjusning dansade hon fram genom allén ledd vid handen av den gamle herrn och den lille gossen. Och folket log ännu hjärtligare.

Crayon.

Agnes Ingelman.

AGNES INGELMAN.

En stor organisation kräver en stor personlighet.

Denna synpunkt har varit bestämmande vid valet av ordförande för Sveriges Husmoderföreningars Riksförbund, då man förvärvade en kraft sådan som Agnes Ingelman.

Fru Agnes Ingelman, född friherrinna Palmstierna, kan se tillbaka på ett snart sagt trettioårigt arbete i det sociala tjänst, churu hon nu står mitt uti sin bästa blomstring och fulla arbetskraft.

Redan i sju-ttonåren började intresset för de mindre lyckligt lottade medsysstrarna i världen göra sig förnimbart. Genom den begåvade och vittsynte fadern, minister Palmstierna, bl. a. känd för sitt stora intresse för Stockholmsstads Borgarskola, hade den unga flickan tidigt fått blicken inriktad på sociala frågor, särskilt med avseende på önskemålen till utveckling av ungdomens bildning.

Begåvad med ett klart förstånd, varmt hjärta och energi, fick Agnes Palmstierna snart tillfälle att i praktiken omsätta sina nyväckta planer och förhoppningar.

Det fanns vid denna tid på Söder i Stockholm en lokal, som kallades "Malongen", och som användes till möten, sammankomster, o. d. Här började nu några intresserade unga damer, sysstrarna Palmstierna och väninnor, samla omkring sig en skara unga industriarbeterskor till samkväm två gånger i veckan, i syfte att bereda dem nytta och nöje. Där kommo flickor från alla slags fabriker, somliga ännu med bomullstussar i håret, en del doftande av parfymfabrikationen eller stearinljusen. Och alla voro de glada att få komma och höra på, när det lästes högt, sjöngs eller musikerades. De trivdes hos sina snälla, unga värddinnor på "Malongen", och mångt litet korn föll i god jord.

Dessa sammankomster gävo upphov till Stockholms Södra K. F. U. K., vareft Agnes Ingelman i trettio-tre år verkat som styrelseledamot och ännu kvarstår som hedersordförande.

Industriarbeterskorna hava städes haft en pålitlig vän och gott stöd uti fru Agnes Ingelman. När staten 1914 skulle övertaga tobaksindustrin, och svårigheter uppstodo på arbetsmarknaden, ställde A.-B. Förenade Tobaksfabriker en fabriksbyggnad till disposition, och här

startades nu på initiativ av Agnes Ingelman och Kerstin Hesselgren en pappersfabrik, som sysselsatte 100 arbeterskor. Man införde principen att tillgodose de yngre kvinnorna vid tilldelningen av arbetet för att på så sätt förhindra dem att gå lediga.

Fru Ingelman stod för nödhjälpsorganisationen i Stockholm, och hon genomdrev inrättandet av en matservering, där under femton månaders tid dagligen serverades 800 arbeterskor ett mål mat. Ännu en nödhjälpsfabrik startades, som existerade vidare under namn av "nödhjälps-påsen".

Åren 1917—18 valdes fru Ingelman till ledamot och ordförande i F. H. K:s Kvinnoråd, där hon visade stora förtjänster och insikt i praktiska frågor; igångsatte bl. a.: "Kvinnornas Brödbakning", ett företag, som visade sig bärkraftigt.

Under kristiden väcktes många idéer till liv, nöden blev en uppfinningsrik läromästare, hushållningen blev aktuellare för varje dag, och husmodern trädde i förgrunden, blev en faktor att räkna med.

Överallt i landet bildades föreningar och sammanslutningar för tillvaratagande av husmödrarnes möjligheter att reda sig under svåra tider, kravet på system i hushållet blev alltmer pockande, och tanken på omorganisering av viktiga detaljer i hus och hem tog sig uttryck i råd och rön, föredrag, kurser, m. m. Här var ett rikt fält för en kvinna av Agnes Ingelmans organisationsförmåga, och bland de fem som år 1917 invaldes i Folkhushållningskommisionens Kvinnoråd, blev hon den som fick företräda det sociala arbetet.

När sedan staten 1919 tillsatte kommittén för utredning av hemkonsulentutbildningen, blev ordförandeskapet uppdraget åt fru Ingelman. Denna kommitté var den första statliga, som bestod endast av kvinnor.

Detta år är ett märkesår för svenska kvinnan, i det Sveriges Husmoderföreningars Riksförbund bildades med Agnes Ingelman som ordförande.

Året därpå tillsatte staten ännu en kommitté, och nu gällde det utredning av bostadssociala minimifordringar för med allmänna medel understödda smålägenheter, och även här fick fru I. uppdraget som expert.

Hemproblemens lösning är målet

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000.—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Inf. gen. Göteborg. Tandl.-Sällskap.

Tandl. Lisa Andrén

Vasagatan 5 B, Tel. 10919.
10-2, 5-7; lördagar 10-2.

Systrarna på Liseberg

Ur Familjen Nonnens krönika
2:dra uppl.

A.-BOL. DEHRSSONS FÖRLAG, Göteborg

för hennes outröttliga strävan, och de landvinningar, hon på detta gebit redan gjort, belönades 1920 med *Illis quorum*.

Även Vita Bandet har under ett tiotal år njutit hennes tjänster som inspektör för dess upptagningshem.

Det är som S. H. R:s ordförande, vi mest bemärkt fru Agnes Ingelmanns offentliga framträdande på senare åren, och det är av stort intresse att höra hennes tankar och förhoppningar på denna väldiga sammanslutning, som i dag räknar icke mindre än 81 lokalföreningar, fördelade på 4 länsförbund.

"Varför skulle icke husmoderns uppgift och arbete kunna betraktas som ett yrke, såväl som varje annat", säger fru Ingelman. "Vi önska förmedla kontakten mellan husmodern och samhället och tillvarata husmoderns intressen, representera deras yrke".

I samband med Riksförbundets årsmöte i Sandviken, yttrar fru I. följande:

"Vi arbeta för framtidens hem, vi stå på verklighetsgrund, och framtidstro skall präglade våra mötesdagar".

S. H. R. tillhör numera Nordens Husmoderföreningars Förbund, där fru Ingelman är Sveriges representant. Vid "Husmoderns Riksdag" i april 1922, skedde egentligen genombrottet, husmoderns första offentliga framträdande. När Agnes Ingelman den gången från talarstolen hälsade de finska, norska, danska och svenska gästerna, gick en brusande våg av föreningsstankens innebörd genom allas sinne, nationalitetskänslan utplånades för ett ögonblick, och man kände att en kedja av länkade händer smitts av de nordiska landens kvinnor till upplysning, till utveckling, till kommande släktens väl.

En av de starkaste länkarna är Agnes Ingelman. Fasthet och klarhet präglade hennes framträdande, människokärlek och ansvarskänsla diktera hennes gärningar. Vid sidan om hennes parlamentariska för-

PÄRLOR JUVELER

i modern infattning fördelaktigast
hos

K. Anderson

Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Ett Presentkort

från

A.-B.

Ferd. Lundquist & Co.

och

Sidenhuset

Man kan icke önska
sig bättre julklapp.

Gäller för uttagning av varor i båda affärerna. Dessutom gäller Sidenhusets presentkort även hos Sidenhuset i Stockholm och dess samtliga filialer i Sverige. Presentkort kunna även rekvireras pr tel. 7845, o. 8115, då de utsändes med bud eller mot postförskott.

LITET "SMÅVARMT"
fyller upp smörgåsbordet. Med en
GASUGN
kan det åstadkommas i en handvändning och för minimal bränslekostnad. Tag hem en gasugn till Julen. Den lämnas mot avbetalning av några kronor i månaden.

GASVERKETS UTSTÄLLNING.
KUNSGATAN 2 - TELEFON 1420.

Kragpåsar
Brun Glacé Kr. 5.75
Grå Mocca » 7.50

Resetuier
från kr. 11.—

Pluntor
Slipat glas med läderfodral kr. 11.—
1250 o. 15.—

Resplaid
Engelska och Skottiska
Specialpris kr. 25.—

Kit-Bags
Prima fårskinn från kr. 18.—
» oxford » 24.—

Ströms
TORGGATAN 22-24

måga och sega energi besitter hon den blida, mjuka kvinnans väsen.

I sitt vackra hem bland granar på Djursholms Ösby vilar hon ut under de korta arbetspauserna. Men alltjämt planerar hon nya uppgifter, förbereder reseföredrag och står i ständig rapport med S. H. R:s huvudkvarter.

När man betänker det livsarbete, som allaredan är verkställt, och ser den ungdomliga, charmanta värdinnan i hemmet, kommer man till den reflexionen att blott intelligensen parat med allmänmänsklig godhet har makt att tvinga tiden stilla, när storverk bedrivs.

Gunnel Holzhausen.

Skrattet.

När sker det?

När börja vi skratta på galet ställe på teatern och biografen?

Har det inte hänt er emellanåt, då ni suttit i teatersalongens eller biografens mörker, att ni skrämts av ett skratt, kommande från spridda håll eller unisont, när på biodeuken eller på andra sidan teaterlampan det onda vunnit seger, när dygden förlöjligats, när lasten triumferat, när själar gått förlorade?

Små barn gå inte på teatern men på biografen!

Har ni givit akt på hur självfallet deras sympatier äro på rättens, på det godas sida? De skratta aldrig på galet ställe!

Det är en barn tillåten film. De små sitta bänkade tillsammans med de stora.

Man spelar det praktfulla utstyrelsetycket "Tjuven i Bagdad" med motiv ur sagocykeln "Tusen och en natt".

Det är första avdelningen. Tjuven är ännu tjuv i hjärta och handling. *Allah* finns inte! Inte himmel eller helvete! Endast denna jord, där det gäller att ställa det så bra som möjligt för sig. När han ser något vackert och dyrbart, tindra hans ögon och rycker det i fingrarna av lystnad. Lätt och behändigt och spelande muntert tillägnar han sig andras ägodelar, en börs, ett diamantspännen, en ring. På samma sätt vill han också stjäla den sköna prinsessan.

Ännu äro inte de små åskådarna riktigt med. De känna sig oroad, förvirrade av denna underliga och stötande kombination: en usel föraktlig tjuv och på samma gång en ung och ståtlig man. Men de stora sitta inte med undrande eller ledsna ögon; de skratta hjärtligt, fast dämpat: bohoho — han är då för oförsämrat rolig den där krabaten när han stjälar!

Men nu sker den stora omvälvningen i tjuvens liv. Han älskar

prinsessan och hans kärlek är besvarad. Han vill inte längre stjäla henne. Vinna henne vill han som en ärlig man! Men han avslöjas som den tjuv han tidigare varit, piskas, misshandlas och nu står han som en ångerfull syndare i moskén. Valsignad av gudsmannen där inne drager han ut i världen för att genom ädla bragder återupprätta sig och bli den sköna prinsessan värdig.

Och nu äro småttingarne med! Pojkarna som sitta bredvid mig resa sig upp, sträcka på halsarne och jag hör deras häftiga andetag, när de genomleva äventyren med honom där borta på den vita duken. Hur sväller inte också deras hjärta av mod när han kämpar med den hiskliga draken, när han tar de livsfarliga sprängen över de eldsprutande avgrunderna, när han störtar sig i det vilt svallande havet för att dyka ner till dess botten!

Så med ens stiger från varje hörn av salen ett hänfört jubel av barnaröster, av ivrigt applåderande små händer. Åter och åter klingar luften av detta ljusa lyckliga, vackra skratt — *det goda segrar!* Han där borta är icke längre en halv naken, eländig tjuv utan den sköne och

tappre prinsen Ahmed av Havets öar och han rider en ädel springare med guldmundering.

Det blir åter stilla. Skall han väl hinna i tid tillbaka till Bagdad, som tagits med list av den grymme mongolfursten och hans tjuv tusen krigare?

Man hör barnens häftiga andetag: Rid fort, prins! Fortare! Pojken som står bredvid mig trampar, trampar, byter fot, knäpper med fingrarna i luften. Rid prins! Rid för livet! Prinsessan är i den hemska mongolfurstens våld!

Prins Ahmed står utanför Bagdads väldiga portar. Låt upp, väktare! Ensam vill han kämpa mot de tjuv tusen mongoliska krigarna. Ett hopplöst företag, men här i denna sal finns hundraden av svenska pojkar, som skulle vilja störta upp och fylka sig omkring honom lika oförvagna och tappra som han.

Men se, prinsen öppnar Önskeskrinet, som han funnit på sin äventyrsfärd, han strör ut av dess innehåll och som stampade ur marken resa sig Rättens oöverskådliga vita härskar omkring honom. Vapnen blixtra, standaren höjas, stadsportarne springa upp. Bagdad är i den tappre

Möt Vintervärdet
med
VISKAFORS
på foten
och Ni sparar skodon, undviker snuva och förkylning, ty enastående slitstyrka, ringa vikt, utmärkta modeller och prydligt utseende ställa
Viskafors Fabrikatet
i en klass för sig — den bästa — och tyller alla fordringar, som kunna ställas på en galosch.

SKANDINAVISKA GUMMIAKTIEBOLAGET, VISKAFORS

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

för alltid på lager alla

VISKAFORS

galoscher och bottiner till fabrikspriser.

EN LÄMPLIG LÖSNING
på julklappsfrågan
finer Ni bland vår utsökta sortering av DAMVÄSKOR, BOKPÅR-MAR, NECESSÄRER, PLANBÖCKER och PORTMONNÄER
Alla prislägen representerade.

JOHN A. GAHM
RESEFFEKT- OCH LÄDERVARUAFÄR
KORSGATAN 12 - GÖTEBORG

Vill Ni göra rummet
lust och glatt

**KÖP DÅ
TANGENS
GARDINER**

Bästa Fabrikat

Tangens Gardiner
platsens största sortering hos
A.-B. CARL JOHNSON
Kungstorget.

MERKUR-TVÄLEN

är överträffad för tvätt av linne tyger med ömtåliga färger.

A.-B.
Herkules Skodon

Kungsgatan 45. Telefon 1900.
Rikt urval. Billigaste priser

**Kobbs
Thé**
är alltjämt
marknadens
förmästa

**C. I. Schmidts
Begravningsbyrå**
24 KUNSGATAN 24
Tel. 3623 - 14090 - 6607
ombesörjer på erkänt bästa sätt
allt som tillhör begravningar.
Eldbögängelseföreningens expedition.

Spetsar Motiv, Dukar, Kragar, Kuddar
Schalar, Näsdukar, Väskor.
Depöten för Äkta Spetsar.
Kungsgatan 58. 1 tr. Tel. 12955. Öppet 11-12.

Musikstipendium.
Föreningen "Musikotarne" är redan första arbetsåret i tillfälle att utdela ett stipendium på sjöhundra kronor till någon musikarrarinn i Göteborg som önskar utöva musikstudier i utlandet under sommarferier.
Skriven ansökan med bifogad intyg, ställd till Styrelsen för "Musikotarne", torde personligen lämnas till ordföranden fröken Ruth Almén, Teatergatan 19, före den 1 januari 1925.

**Konstfliten MÖBLER, MÖBEL-
TYGER, GARDINER OCH MATTOR**
skänka hemtrevnad.
KONSTFLITEN, G:la Högskolan Göteborg

BERTHA ANDERSON

15 Korsgatan, Göteborg.
Stort urval av vackra **Ylleytyger, Viyella** i ylle och bomull, **Bomullsfianeller**. Handvävda, färgäta **Bomullstyger, Hvita Väfnader**, bästa fabrikat. **Strandkoffor, Lahmans Trikotunderkläder, Strumpor, Underkjolar, Snörliv, Reformliv, Näsdukar, Allmogegardiner**, stort urval, **Möbelytyger, Borddukar**, stor sortering, vackra mönster, **Linneduktyger**, bästa fabrikat. **Handdukar, Sängtäcken, Filtar, Sticktäcken. Prima Ylle- och Bomullsgarner.**
Å helt stycke 10 %, samt å stulvar. • Till Trikotstickerskor lämnas rabatt å garner.

NÄSDUKAR!

PRESENTKORT	Dam med namn	pr 1/2 duss. Kr. 1.75	PRESENTKORT
	Dam Linnebatist från " 1/2 " " "	2.95	
	Dam med hälsöm	0.70	
	Halvlinne Herrnäsduk, fällad, 45 cm.	3.50	
	Herrnäsduk, kul. bård " 1/2 " " "	3.50	
	" " " " " " " " " " " "	4.75	
	Gossnäsduk, m. kul. bård " 1/2 " " "	1.50	
	" " " " " " " " " " " "	1.25	

FRIBERG & ANDERSON

KUNGSPORTSPLATSEN 1. TEL. 7235

Västra Sveriges
morgontidning
i alla afseenden är
Göteborgs
Morgonpost
Ledande moderat tidning
Innehållsrik
Tillförlitlig
Intressant
Snabb
Prenumerera

talda räkningar, småbekymmer och en stigande kyla i hjärtat —
Det gick en rysning över hennes skuldror men i nästa ögonblick log

hon åter: — Gräsligt, övermåttan gräsligt! Men det kunde väl nu likasom fordom hända, att man dräpte den glädjeförstöraren och kärleksför-

Inför skilsmässan.

Hon dök fram ur dimman och närmade sig honom där han stod under den stora bågglampen.

— Har du väntat på mig, Nils? frågade hon med en glad nick och räckte honom handen.

— Ja, visst har jag väntat! sade han i varm ton och tryckte hennes hand. Det vill säga du kommer inte för sent, men det känns alltid på ett underligt sätt tomt och ensamt inom mig, när du inte är i närheten. Jag börjar bli bortskämd.

— Det är så meningen! log hon tillbaka. Och vart skola vi ställa vår promenad?

— Ingen promenad i dag! sade han och lade hennes arm under sin. Vädret är inte sådant — och så har försynen varit nådig och låtit regna ner över mig en hundralapp för en novell, som jag sände i väg för länge sedan, och som jag aldeles glömt bort. Det blir alltså en fäst i stället — en liten utsökt supé i en sal, där det strålar och lyser — ack, det är länge sedan sist!

De hade superat och sutto nu vid kaffet och cigaretterna. Till deras plats trängde stråkmusiken mjuk och dämpad.

— O, Maj, sade han och böjde sig fram mot henne, och hans blick vilade med nästan smärtfylld ömhet på hennes unga ansikte med dess underbara djupblå ögon, så är denna afton snart förliden! — Sällan mötas, snarligt skiljas! — — ja, kanske det är det, som ger denna glans åt våra möten, skänker denna obeskrivliga känsla av koncentrerad lycka — men ändå — ändå! Om vi inte vore så fattiga, skulle vi gifta oss — att få bo och leva under samma tak — att alltid ha varandra — alltid — alltid —

Hon hade plötsligt blivit allvarsam och såg på honom med stora undrande ögon: — Men äro vi då verkligen så fattiga, Nils?

Han böjde bekräftande på huvudet: — Mycket, mycket fattiga i förhållande till våra vanor och önsknin-gar. För forna tidens människor hade tanken en koja och ett hjärta ingenting skrämmande. Du helige Nepomuk, vilken glad lättsinnighet och vilken oförmåga att räkna med realiteter! Vi som nu leva äro fun-tade på ett annat sätt —

— Bättre?!

— Vi äro kanske inte bättre, men klokare, nyktrare. Vi vet att en koja och ett hjärta betyder inte en röd-mälad stuga med vita knutar i en le-ende natur nere vid sjöstranden och omgiven av susande björkar utan en liten ogästvänlig lägenhet i en hyres-kasärn, mörk och ledsam, ett fattigt bord, fabriksyddade kläder, inga vän-ner, inga nöjen, spring i trapporna av oförskända butiksbud med obe-

Hon begick ändå denna oförsiktighet. Sedan hon löst upp bandet? som bevarade det lilla skrinets hemlighet, tog hon fram några skrivna ark, lag-da i ordningsföljd.

Med öm varsamhet vecklade hon upp det första, och hennes ögon ilade fram över dessa ord, vilka så många gånger tänt på nytt den eld, som brann bakom den lugna yttan av hennes klara panna . . .

12 augusti.

"Daisy, min egen älskade, den ut-nämning, som jag väntat på, har kommit. Jag har blivit kommande-rad till en post inte långt från Biskra vid gränsen till öknen. Ack, så långt bort!

Frågor, som fylla mig med ångest uppressa sig inom mig: Har du mod att följa mig dit bort? . . . Det är rena ödemarken; inga grannar, inga vänner, blott vår ungdom och vår kärlek skulle vi ha att lita till. Älskar du mig tillräckligt för att våga bjuda spetsen åt en dylik enslighet? Skall min ömhet, hur stor och upp-finingsrik den än må vara, kunna

ge dig ersättning för allt det som du måste lämna för min skull? Tänk noga efter, älskade! Du får ej hand-la av en spontan, om än aldrig så stark impuls, ej känna dig bunden av de löften du givit, då du ännu in-genting visste om famtiden . . . Det är icke någon som har reda på vår dyrbara hemlighet, och du har din fulla frihet att bryta vår förlovning i dag.

Detta är vad jag ansett vara min plikt att säga dig; nu då det är gjort, Daisy, lägger jag mitt hjärta mellan dina händer. Du har att bestämma över dess öde. Det är ditt; det skall aldrig komma att tillhöra någon annan. Om du återtar den frihet jag erbjuder dig, skall jag böja mig där-för utan bitterhet, men ett oläskligt sår, ett sår, värre än döden, skall följa mig i min landsflykt . . .

Var barmhärtigt och låt mig ej vänta på det svar, på vilket hela mitt livs lycka beror.

Daniel."

Den unga flickan satt länge orör-lig med huvudet stött mot handen.

Den gamla.

Med tanke på Pauvres honteux och insamlingen för dem nu till julen.

När natten vaknade bak furustam och slog med vingen över åsens kam, då såg jag, hur man stillsamt tände ljuset i gavelrummet i det gula huset. Jag stod i drömmar under silverlind vid gula husets murkna trädgårdsgrind och såg reflexerna från torokaminen i rytmisk växling leka på gardinen.

Den snabba vinden kom i ystert sken, flög upp och satt på silverlindens gren. — Vi står du spejande vid hagtorshäcken? Vad ser du bak de brustna fönsterblecken? — Tja, ingenting . . . En bagatell, mon cher! En liten ful och ranglig sekretär. En blombukett, som liknar torkad klöver. En gammal grånad hjessa böjd däröver . . .

Det skymtar något vitt på chiffonjén. Åhå! Ett gammalt skrin av elfenben! Ett gulblekt nipperskrin med sniderier och skrumpna rester av plaisanterier. Ett litet knippe gulnade kuvert! Ett slitet Bernsteinssmycke i misère! En myrtenkrans, vars vissna blad brouillera . . . — Hm, sade vinden, ser du intet mera?

— Nej, intet mer . . . Jo, vänta lite grand! En dimma darrar över skrinets rand. Den växer, vidgas, sväller ut, förtätas uti en rymd, som ej med mått kan mätas. Jag ser en sal med gullengrön spalje. Plymager vaja, vita tänder le! I yppig strålgans festsalongen skiner. Det knäppes ren på spröda violiner . . .

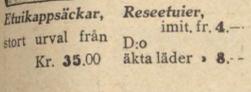
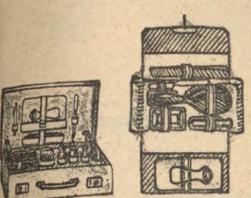
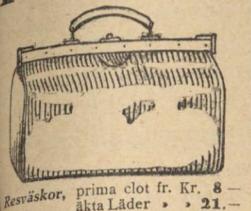
Jag ser ett prunkande orangeri vars skönsta blomster heter fleur d'esprit. Det står en mossig bänk vid marmorbrunnen av spåda murgroönsrankor överspunnen. De heta viskningararnas täta rad som fjärlar söva mellan palmers blad, och ut ur skuggan vid fontänen strömmar en här av morgonljusa framtidssömmar . . .

Nej, allt är borta . . . Broder aftonvind, som tanklös gungar uti silverlind! Hör du den tysta bönen från de gamla vars hopp är släckt, vars illusioner ramlar? Bör ej en stråle ur vårt hjärta gå till skuggans folk i deras skumma vrå att deras tunga armodsdag förkortas? — Kanhända, sade vinden och var borta . . .

N. S.

Vid köp av **Julklappar** se vår enastående sortering av **Reseffekter**

Tant Dé.

Julberättelse av **MARIE GIRARDET.**

Fru Vilmot kom med sin sistfödde på armen in i sin systers rum. — Säg mig, älskling, vill du mycket gärna följa med till soarén hos Renaud-Latours? . . .
Då Daisy dröjde med svaret fortsatte hon: — Jag tar med de tre äldsta barnen. Men nu låta jungfrurna mig veta, att de äro bortbjudna på juldagskvällen. Hur skall jag då bära mig åt för att inte Bébé skall bli ensam hemma?
Den unga flickan hade väntat sig mycket nöje av denna fest. Efter ett utsökt musikprogram skulle ungdomen samlas till dans kring julgrä-

nen. Men med sin vanliga offervillighet sade hon:
— Jag skall stanna hemma, Suzanne.
— Du är godheten personifierad, utropade fru Vilmot. Och som om den lilla keruben hade förstått, sträckte han armarna mot den som lovat vaka vid hans vaggas.
Daisy Legrand — tant Dé som hennes syskonbarn brukade kalla henne — hade passerat trettiotalet. Hennes ansikte besjälades av ett par stora, blåa ögon, som med sin milda glans lyste som stjärnor i sommar-nattens djup. Men kindernas rosor hade redan börjat blekna och en och annan silverstrimma i det vackra, ljusa håret hade en smula dämpat dess glans.
Tant Dé hade försakat många natters vila för att vaka vid sjukbäddar och dagar igenom varit sysselsatt med att hjälpa och söka förstör konvalescenter för att ej tala om all den tid hon använt på att bringa lugn och skipa rättvisa i den livliga barn-skara, vars glädje, såväl som dess

vrede, ofta gav sig uttryck i högljud-da skrik.
Om därunder en och annan flick av hennes yttre fraicheur fastnat i väg-kantens busksnår, så hade hennes re-na väsen ingenting förlorat härpå. Var hon gick fram följde henne en nimbus av godhet . . .
— Men varför har inte er syster gift sig? . . . sade en väninna till fru Vilmot nyfiket.
— Varför? . . . upprepade denna; det är någonting, som jag verkligen tror hon aldrig reflekterat över . . . av brist på tid kanske. Ni vet att hon tidigare helt ägnat sig åt vården av stackars mamma, som blev lam . . . Och nu har hon alltför många sys-konbarn för att önska sig egen fam-lij! Oss emellan tror jag, att hon är mycket mera moster än hon skulle vara mor . . .
Därefter talade fru Vilmot om andra saker. Säkert var hon ej i större saknad av hjärta än de flesta andra; men då en städe offervillig tillgiven-het stött till hennes förfogande, hade hon begagnat sig av den utan skrup-

ler. Man vänjer sig lätt vid att taga emot allt av den, som aldrig begär något igen. Och det känns lugnande för egoisten att minska värdet av en uppoffring, då han på samma gång kan minska den tacksamhet vartill gåvans emottagande förpliktigar . . .
Alltså befann sig Daisy den 25 de-cember ensam i det tysta huset. Först försäkrade hon sig om att den lille sov under sitt skära sängtäcke; det lilla gullockiga huvudet med de slutna ögonen och det lugna ansikts-uttrycket gav henne en den ljuvaste bild av sömnen, som ej ens störes av drömmar.
Därefter hade tant Dé en känsla av att nu ha en timmes ledighet för egen del, en timma, som hon ville fylla med minnenas beständigt för-dämda flod — de 20 årens jungfru-liga roman.
Ur en omsorgsfullt låst koffert tog hon upp ett skrin, men hejdade sig ett ögonblick . . . Oh, de gamla bre-ven, de kära breven, som sovo i sina slutna lädor, är det inte oförsiktigt att åter draga fram dem i ljuset? . . .

Hon begick ändå denna oförsiktighet. Sedan hon löst upp bandet? som bevarade det lilla skrinets hemlighet, tog hon fram några skrivna ark, lag-da i ordningsföljd.
Med öm varsamhet vecklade hon upp det första, och hennes ögon ilade fram över dessa ord, vilka så många gånger tänt på nytt den eld, som brann bakom den lugna yttan av hennes klara panna . . .
12 augusti.
"Daisy, min egen älskade, den ut-nämning, som jag väntat på, har kommit. Jag har blivit kommande-rad till en post inte långt från Biskra vid gränsen till öknen. Ack, så långt bort!
Frågor, som fylla mig med ångest uppressa sig inom mig: Har du mod att följa mig dit bort? . . . Det är rena ödemarken; inga grannar, inga vänner, blott vår ungdom och vår kärlek skulle vi ha att lita till. Älskar du mig tillräckligt för att våga bjuda spetsen åt en dylik enslighet? Skall min ömhet, hur stor och upp-finingsrik den än må vara, kunna

ge dig ersättning för allt det som du måste lämna för min skull? Tänk noga efter, älskade! Du får ej hand-la av en spontan, om än aldrig så stark impuls, ej känna dig bunden av de löften du givit, då du ännu in-genting visste om famtiden . . . Det är icke någon som har reda på vår dyrbara hemlighet, och du har din fulla frihet att bryta vår förlovning i dag.
Detta är vad jag ansett vara min plikt att säga dig; nu då det är gjort, Daisy, lägger jag mitt hjärta mellan dina händer. Du har att bestämma över dess öde. Det är ditt; det skall aldrig komma att tillhöra någon annan. Om du återtar den frihet jag erbjuder dig, skall jag böja mig där-för utan bitterhet, men ett oläskligt sår, ett sår, värre än döden, skall följa mig i min landsflykt . . .
Var barmhärtigt och låt mig ej vänta på det svar, på vilket hela mitt livs lycka beror.
Daniel."
Den unga flickan satt länge orör-lig med huvudet stött mot handen.

Julkappar till pojkar!

Pyjamas.....	Kr. 7.50
Nattskjortor.....	4.75
Sportskjortor.....	3.25
Virkade slips.....	0.65
Hängslen.....	1.25
Läderbälten.....	1.25
Bruna skinnmössor med skärm.....	6.50
Sportmössor med nack- skydd.....	3.75
Sporttröja, grå..... från	6.—
Sporttröja, brun.....	6.—
Sportstrumpor.....	2.25
Raggsockar.....	3.—
Ryggsäckar.....	3.75
Förpackning, om så önskas, i eleganta Julkapps-kartonger.	

Berlin's
FISKTORGET.

däravaren Fattigdom med flit och sparsamhet.

— Maj, vad har flugit i dig? frågade han uppriktigt förvånad och i en halvt tillrättavisande ton. I den här frågan har vi ju alltid varit eniga. — Tänk efter, skulle du vilja lämna överflödet i din fasters hem och flytta in med mig i en tvärumslägenhet i en av utkanterna, skulle du vilja avstå från all den förfining, all den njutning och glädje som rikedom skänker dig?

— Jag vet inte, sade hon tveksamt, jag tror inte — kanske ändå! Om du vore med! Ser du, jag är ju inte alldeles ovan vid det. — Det var rätt fattigt där hemma hos mina föräldrar, men det gick! Knaggligt förstås, men det gick i alla fall. Jag var mycket duktig — stod för hushållet — sydde själv mina kläder, riktigt nätt — ja, skratta du!

— Skulle du vilja ha igen den härliga tiden? gickades han.

— Det är så svårt att veta, sade hon och lät huvudet sjunka under det

Man hörde blott det sovande barnets jämna, regelbundna andedrag...

Utan att åter vika ihop det ark, som brände hennes fingrar, tog hon ett nytt och läste:

14 augusti.

"Oh, Daisy, jag väntade mig ej något mindre av dig!... Hur skall jag kunna uttrycka den lycksalighet, som detta enda ord på ett vitt pappersark: "Jag följer dig", har fyllt mig med! Du följer mig, älskade!... Kan du fatta vidden av den lycka som dessa ord innebära för mig?... Och då du vill dela med mig denna tillvaro à deux, ensamma, ansikte mot ansikte med oändligheten, så kommer den att överträffa alla mina drömmar..."

Vad är väl i jämförelse med den livet i en storstad, där mannen är upptagen av sina affärer, hustrun med sina nöjen och förpliktelser; ingendera har tid att ägna hemmet mer än några fattiga timmar?... Hur olika blir ej det liv som vi två skola leva, älskade, helt för varandra i hela världen, universum!...

en lätt suck steg upp ur hennes bröst. — Behövde det verkligen bli så fattigt och dåligt för oss, Nils? Nog kunde du förtjäna pengar, om du ville — jag menar du får ju egentligen mycket bra betalt för dina noveller — hundra kronor stycket. Om du kunde rå med en i veckan?

Det sänkte sig ett djupt veck mellan hans mörka ögonbryn: — Det är inte precis detsamma att skriva en novell och att yxa till ett träblock. Flit och arbetslust är inte det avgörande därvidlag.

— Nej, jag vet ju, medgav hon utan att dock vilja lämna ämnet, men du har varit erbjuden en god anställning i en tidning — sju tusen —

— Maj! ropade han till. Det kan inte vara din mening! Skulle jag stänga in mig på en redaktion, ta emot order om en artikel över det och det ämnet, så och så många spalter lång —

— Det går för andra —
— Men inte för mig! Jag är en fri man och ingen träl. Jag skriver när behovet och lusten finns och inte för att plita ihop till ett kilo kött eller ett par halvslur. Låt vara att jag är lat och bekväm av mig, men det är nu min natur — av födseln och ohindrad vana — — —

— Se så Maj, fortfor han i lugnare ton, det här ämnet ha vi ju för länge sedan slutbehandlat. Vi äro inga pjunkiga känslomänniskor utan låta förståndet och eftertanken råda. Sentimentaliteten är inte för oss. Upp med huvudet som en god kamrat. När vi gifta oss, gifta vi oss riktigt! Du vet att det är överenskommen av gammalt —

— Hon höll blicken nedslagen och hennes rosiga finger skrev på bordduken i en slinga Nils — Nils — Nils —

— Och när gifter du dig då med din rika änka? frågade hon med ett halvt leende.

— Det brådskar inte, sade han, glad över att samtalet länkats in på ett annat ämne. Hon får vänta, tills du gjort ditt val.

Hon såg upp på honom med en snabb blick.

— Då blir hennes väntetid inte lång.

Han förde ofrivilligt handen åt hjärtat för att dämpa den häftiga smärtan och hans blick flackade skrämmande och sökande över den stora salen.

— Ja, det är så, sade hon i lugn samtalston. Det som vi många gånger talat om och räknat med har blivit verklighet — bankir Eber har i dag gjort mig ett giftermålsanbud.

— Så... så, sade han mödosamt.

— Det var det som kom mig att ansätta dig med alla de obehagliga frågorna, fortfor hon. Man kan så där, som vi ha gjort, sitta och lugnt resonera om sina framtidsplaner, väga fattigdom och rikedom mot varandra, men när så verkligheten tränger in på en, och man skall köpa rikedom med offret av sitt hjärta — då blir alltsammans så förfärligt, och man ser sig om efter ett medel till räddning — — —

Hon hejdade sig och sade under

det ett darrande leende lade sig kring hennes fina mun:

— Det kanske är bara för stunden, och mot den där svidande smärtan kan man ju också sätta upp tanken på det liv i rikedom som väntar. Det är ändå något att räkna med. Allt vad tillvaron har att bjuda av skönhet och konst och förfinade njutningar är inom räckhåll, hela den sagolika världen ligger öppen — —

— Har du svarat honom? frågade han häftigt och böjde sig framåt, sökande hennes blick.

— Nej, jag begärde en dags betänketid, men nu sedan jag talat med dig, är jag färdig med mitt svar.

Han lät sin hand för ett ögonblick vila på hennes.

— Mellan oss blir allt som förut? viskade han hest. Jag får se dig, träffa dig?

Hon såg på honom med stora ögon.

— Hur kan du tro! utbrast hon. Känner du då mig inte alls? Dubbel-spel — oärlighet — krokvägar — nej det är mig främmande och förhatligt. — Kärlek kan jag inte skänka den man, som skall bli min make, men på min ärlighet och uppriktighet skall han alltid tryggt kunna lita. — Jag älskar dig för mycket för att våga vara dig nära — det här är vårt sista möte, Nils!

— Nej, det är det inte! sade han i en ton av fast beslutsamhet och med blicken djupt i hennes. Jag kommer till dig i morgon, du skall följa med mig — vi skola hyra den där kojans åt oss. Och vacker skall den bli, hög i taket och med sol i de breda fönstren — jag kan och jag skall arbeta, Maj!

Cavlor av Ida Törnström.

Den kända Göteborgskonstnärinnan Ida Törnström, som nyligen haft en mycket uppmärksam utställning på Blekinge museum i Karlskrona, där hon även fått sålt åtskilliga alster av sin konst, har nu, därtill uppmannad av styrelsen för Göteborgs Idun, dit överflyttat en del av dessa dukar. Den tacla man först fäster sig vid, är en större oljemålning, en fura, motiv från trakten kring Mjörn. Den är målad med bred pensel, djärv och kraftig mot den klara luften, ett stycke svensk naturpoesi, som man icke lätt glömmar då man en gång sett den. Så finns där också bland andra "Klippor från Marstrand", där den solbelysta graniten står, man skulle vilja säga "levande" mot det blå vattnet och himlen. — Så finns där också åtskilliga stilleben och interiörer.

Man lär, även utan att vara medlem i "Idun", kunna ringa på och begära att få se utställningen — ett besök som verkligen lönar sig.

Flera av medlemmarna där ha uttryckt sin glädje över det plus i hembrevnadens som utställning utgjort, varför de ha bett fröken T. att ännu en tid få ha den kvar.

R—th A—n.

Vad hennes arbete var värt.

En amerikansk tidning framställde till sin läsekrets följande fråga:

Vad är en hustrus, en husmoders arbete värt?

Bland de inkomna svaren fanns även ett från en husmoder, som varit gift i 30 år. — Under loppet av denna tid, skrev hon, har jag tillrett 235,425 portioner mat, bakat 33,195 brödkakor och 5,630 stora vetebröd samt lagat i ordning 1,550 liter fruktsaft. I min hönsgård har jag uppfött 76,630 kycklingar och jag har kärnat 2,725 kilo smör. Detta arbete är, anser jag, värt 210,000 kronor.

Ingen dålig arbetsförtjänst! Det skulle vara intressant att söka räkna ut vilka inkomster männen i allmänhet böra ha för att i enlighet med denna kalkyl ersätta sina hustrus arbete efter dess rätta värde.

NORDISKA HANDELSBANKEN

STOCKHOLM GÖTEBORG
125 AVDELNINGSKONTOR MALMÖ

FÖRMYNDAREMEDEL,

vilka enligt lagen av den 27 juni 1924 skola för myndlingsräkning nedsättas i bank, mottagas till vård och förvaltning.

För under 1924 verkställda förmyndaredepositioner av värdehandlingar beräknas ingen förvaltningsavgift för tiden till den 1 januari 1925.

Tänkespråk.

Ära och högmod följas gärna åt.

Nytmjld häst, nygift fru och nybakad student äro tre stolta ting.

Att hata är egen skada.

Man blir inte själv vit, genom att svärta andra.

Ju längre lögnen reser, desto större växer den.

Ingen är dövare än den som inte vill höra.

Dålig vana har långa rötter.

Liten misstanke kan fördärva ett gott rykte.

ORREFORS

har uppnått internationellt erkännande för sina graverade konstglas.

Materialets egen charm, gedigen konstnärlighet i form och utsmyckning jämte alla grader i prislägen ha åt Orrefors konstglas skapat en berättigad popularitet.

På begäran göras av konstnärerna S. Gate och

E. Hald förslag till hedersgåvor, an-

passade efter visst prisläge, med

inkomponerade dedikationer,

monogram, vapen etc.

A.-B. FERD. LUNDQUIST & CO

KRISTALLFAVDEHANTLIGET

GÖTEBORG

sant? Men ack! hur länge skola vi sättas på prov? Gud, som vet det, skall också hjälpa oss att hårdna ut, och förena oss en dag...

Det sista brevet hade ej samma handstil, och innan Daisy öppnade det, gömde hon ansiktet i händerna. Därefter lät hon ögonen flyga över dess rader, så ofta lästa att de stannat kvar i hennes inre som något grymt och fruktansvärt:

"Min fröken!

Förlåt att jag måste framföra ett smärtsamt budskap till er. Säkert har ni hört, att en nomadstam anfällt vår lilla koloni. Vi lyckades hålla den stängen tills vår trupp hann anlända, men min kamrat, Daniel Mareuil, har stupat, ett offer för sitt mod. Allvarligt sårat, gav han mig en packe brev och några minnen, som han bad mig sända er. Vi hoppades i det längsta att kunna rädda honom, men redan samma kväll var allt slut. Hans sista tanke gällde er; han dog med ert namn på läpparna. Jag begräver honom som

en bror och ber er mottaga mitt vördsamma och varma deltagande."

Den unga flickan slöt ögonen och kände det som hennes hjärta skulle brista likt en för hårt spänd bäge.

Den allmänna julglädjen gjorde henne så ont. I detsamma nådde henne som en hälsning kyrkklockornas klang. De förkunnade ankomsten av Honom, som ingen förgäves åkallat. Han som känner alla våra sorger, så lätta i jämförelse med Hans, och skriver in dem i sin bok, där alla tårar äro räknade. Daisy reste sig upp och gick fram till fönstret. På himlen lyste myriader stjärnor; en av dem, större och klarare än de andra, tyktes vinka åt henne och säga: "Ju mörkare din horisont är, ju obetydligare dina plikter, dess klarare skall ljuset skina mot dig".

Plötsligt började vaggan röra sig, lillen öppnade ögonen och tant Dé skyndade till honom. Han sträckte armarna ut mot henne och hon lyfte honom upp och skötte om honom på det ämmaste; med en mjuk, smeksam

rörelse strök han huvudet mot sin stora väns kind.

— Kära, oskyldiga lilla varelse, mumlade hon.

I samma ögonblick hördes bullret av en dörr, som öppnades och åter tsängdes, steg och glatt kvitter: fågelungarna hade kommit tillbaka till boet.

Man ropade på tant Dé för att visa henne än en docka, än en häst, än böcker och namn. Och lilla Viola förklarade med stora, sömndruckna men strålände ögon: "Jag ville, att det skulle vara jul varenda kväll!"

(La Femme.)

Förnya Eder

prenumeration

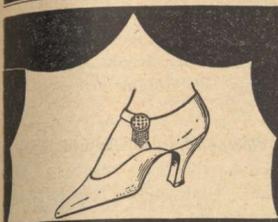
i god tid. Tel. 18070.

Stora Teatern.
Söndag sista gången före Jul
GREVINNAN MARIZA.
Annandag Jul kl. 1.30 Billighetsmatiné
LÄDERLAPPEN.
Fr. o. m. Annandag Jul t. o. m. 30 dec.
kl. 7.30 GREVINNAN MARIZA.

Lorensbergsteatern.
Söndagen den 21 dec. kl. 8 e. m.
HJÄRTER ÄR TRUMF
Lustspel i 3 akter av Felix Gandera.
Obs! Sista söndagsföreställningen
före Jul

Nya Teatern.
Söndag kl. 7.30 LIVET PÅ LANDET.
Annandag Jul kl. 1.30
BARKEN MARGARETA.
kl. 8: BRÖLLOPET PÅ ULFÅSA.

Lilla Teatern.
Lördag och Söndag kl. 7 och 9:
övriga dagar kl. 8:
EN SJÖMAN KOMMER HEM.

City SKO-MAGASIN
KUNSGAT. 51 · TEL. 9179

Förnämsta inköpskälla
för
Julpresenter

Ett par böcker.

Ät alla djurvänner, framför allt hundvänner och åt alla av djurpsykologi intresserade rekommendera vi varmt *Ida B. Goodwins* nu till julen utkomna bok "*Troll och Tott och deras vänner*". Den underhållande skildringen illustreras av ett fyrtiotal underbara kamerabilder av den kände mästaren på den konstnärliga fotografieringens område, d:r Henry B. Goodwin. En synnerligen vacker och välkommen julklapp!

"Barnungar".

Det finns många barnböcker med kända författarnamn på titelbladet eller i innehållsförteckningarna i julens bokmarknad men "*Barnungar*" försvarar väl sin plats bland dem även om bokens författarinna *Disa Holberg* är debutant utan ens journalistisk förtid. Det blir ofta något konstlat och tillgjort livligt över vuxnas barnskildringar, men *Disa Holberg* berättar naturligt och med en lugn och dräpelig humor om sina upplevelser under barnoms tid i en äktsvensk liten småstad. Läs boken och ni skall själv — mycket road — åter genomleva er barndoms upptåg och sällsamma äventyr.

Julklapparna köpas billigtast hos
KNUT HEURLINS HEMSLÖJD
KORSGAT. 8, GÖTEBORG

Konstnärlig
BELYSNINGS-ARMATUR
är den bästa julklappen
ASEA
Östra Hamngatan 29
Göteborg.

Den okloka Eva.

Den i Kvinnornas Tidning upptagna diskussionen om "*Självförsörjningsproblemet för bildade medelklassers, icke yrkeskunniga kvinnor*" har satt pennan i min hand. Det förefaller mig, som om det bakom denna fråga dolde sig ett mycket större, allvarigare och mera invecklat problem än vad som rymmes i den uppställda frågan.

Även om kvinnörelsen bedyrar motsatsen, så är det ett faktum att kvinnans ställning just nu — i allmänhet taget — icke är god och att den artar sig att bli sämre.

Om våra mormödrar och deras mödrar, vilka, kunniga, myndiga, aktade, självmedvetna styrde sina stora, ekonomiskt säkerställda hem, sågo hur vi ha det, skulle de knapast tycka, att det — på väsentliga punkter — gått framåt för oss utan tvärtom. De skulle finna oss drunknande i arbete!

Det kan icke vara överdrift att säga "drunkna" ifråga om husmödrarne,

när den frågan börjar bli aktuell och dryftas om de skola orka, faktiskt orka, att bevara hemmen,

när husmodern, såsom nu icke sällan händer, frivilligt eller nödvungnet är upptagen av förvärsarbete för att utfylla mannens för den önskade levnadsstandardens otillräckliga inkomst och

när våra unga döttrar äro ställda inför nödvändigheten att i likhet med sina bröder rusta sig för kampen för utkomsten och ännu i tonåren tvingas ut i ett hårt, glädjelöst förvärsarbete, i vilket de ofta nog få stanna kvar så länge deras krafter räcka.

Det händer allt ibland att företrädarne för kvinnörelsen med stolthet tala om flickornas rätt till studier och arbete. Aek, de röra sig i en längesdan förgången tid, då ett

val på detta område verkligen stod medelklassens kvinnoungdom öppet. Nu är det icke längre en rättighet utan det hårdaste, mest obönljliga tvång.

Och vilken framtid vänta dessa kvinnor? Dessa husmödrar i hem, där man i överensstämmelse med tidens skick och bruk har lika stora utgifter som inkomster och alltså saknar sparkapital att vid behov falla tillbaka på, och dessa ogifta självförsörjande kvinnor när ohälsa eller tilltagande ålder lägger hinder i vägen för deras yrkesutövning?

Vi kvinnor ha smittats av andans hos det kapitalistiska tidevarv i vilket vi leva. Livets högsta värde är för oss liksom för männen penninginkomsten, den största möjliga inkomsten med allt vad vi innesluter i detta begrepp, d. v. s. vällevnaden i dess olika former.

Vi söka oss dit där pengar finnas att förtjäna, alltså ut i arbetslivet och i händelse av giftermål går likaledes vår diktan och traktan företrädesvis ut på att därur utvinna vällevnaden för stunden, vilken kommit att betyda så ofantligt mycket mera för oss än vad den gjorde för våra mormödrar.

Här må en utvickning tillåtas! För att göra äktenskapet mera tilldragande för den kapitalistiskt sinnade, efter penninginkomst hungrande nutidskvinna förkunnar man, att hustrun icke längre är "försörd" utan genom sitt arbete "självförsörjande". Man anser till och med att hon skall ha kontrakterad kontant lön! Från en älskad varelse, vilken mannen ästundar att skydda, av kärlek arbetar för och med glädje ger

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

Handskkompaniet
Drottninggatan 42
TELEFON 15379
GÖTEBORG
ALLTID TREVLIGA NYHETER I
HANDSKAR och VANTAR

lejonparten av sin inkomst skall hustrun sjunka ner till löntagare, till en anställd. Hennes tidigare fria ställning övergår i en beroende. Hon är avlönad. Må hon genom arbete göra rätt för denna lön! — Sanningen är att hustrun, även om hon arbetar mycket i sitt hem, i regel lever omhulad, värnad på ett sätt som ingen självförsörjande kvinna. Hur många hustrur ha icke när de vid mannens bortgång plötsligt slungats ut i det bistra arbetslivet bestörta utropat: — Jag har aldrig vetat hur skyddad jag var i mitt äktenskap!
Och låt oss nu återupptaga denna artikels ledtråd!
Tidens allmänna och även av kvinnorna kända längtan efter vällevnad för stunden har höjt levnadsstandardens inom alla samhällsklasser.

Vad som undgått kvinnornas uppmärksamhet är, att det är de, som till väsentlig del få betala denna höjning nämligen med priset av ett deras krafter överstigande, onödigt tungt arbete inom hemmet, ofta ökat med extra förvärsarbete, med priset av det kapital som, sparad, efter hand skulet gjort hemmet burget och ekonomiskt säkerställt deras egen framtid, med priset — för de ogifta kvinnornas del — av ett livslångt arbete i andras tjänst.

Nyligen lästes i en dansk tidning en artikel av ungefär följande innehåll: — Både min man och jag ha vårt förvärsarbete och vi bidraga bägge till hushållet, vilket skötes av en tjänarinna. Vår dubbla inkomst gör det möjligt för oss att leva gott och behagligt, detta så mycket mera som vi äro lyckliga nog, om jag så får säga, att inte ha några barn. Min man vilår och förströ sig, när han kommer hem från sitt arbete, under det att jag är upptagen av att se till huset, granska assistentens hushållsbok, rådgöra med henne om påföljande dags matsedel, laga och stoppa o. s. v. Jag har alltså mera arbete än min man, men dock ej så mycket att jag tycker mig icke kunna rå med det. Överskottet på vår lön använder vi var och en efter eget gottfinnande. Min man tillåter sig whiskyroggar och goda cigarrer och jag mig, med lika gott samvete, silkesstrumpor och vackra kläder. Kära medsysstrar följ mitt exempel!
Denna uppmaning är obehövlig. Det finns tusentals kvinnor som resonera och handla på samma eller på ett snarlikt sätt. Och deras skara skall antagligen snabbt ökas.

Men står sig allt detta inför en förnuftig granskning?
Våra mormödrar hade av sina mödrar fått ett klokt råd, som de i

sin ordning gävo döttrarna till ledning i livet:
En hustru skall vara duglig i sitt arbete, men icke för duktig. Hon skall vara sparsam men låta sparsamheten gå i lika mån ut över familjens alla medlemmar. Hon skall aldrig utom i yttersta nödfall med eget förvärsarbete bidra till husets kontanta inkomster.

Förklaringen var denna: En man är av naturen egoistisk och böjd att i första hand tillgodose sig själv. En ungarl har för egen del full användning för sin inkomst. När han gifter sig gör kärleken det emellertid lätt för honom att slå av på sina fordringar på livet, att förenkla sina vanor, att på ett beundransvärt vackert och självuppgivande sätt tänka på hemmet och hustrun. Han spänner sina krafter för att gå framåt, för att öka sina inkomster, för att höja sin och sin familjs sociala ställning.
Men låt hustrun hjälpa till att förtjäna pengar eller låt henne genom ett måttlöst trälände i hemmet minska dettas berättigade krav på mannens arbetsförtjänst, och denne skall om icke förfalla till lättja, till grov själviskhet och till ett ödslande liv, dock aldrig komma att iakttaga den personliga sparsamhet, att visa den oförlust emot familjen, att utveckla den energi, den arbetsförmåga och segrarevilja, som han skulle göra, om han — så som rätt och naturligt är — ensam svarade för hemmets inkomst och för en tillräcklig sådan inkomst.

Låt oss återgå till den nyss omnämnda tidningsartikeln. Den unga dam, som däri så förtjust och frimodigt talar om för oss vilket ofantligt värde hon sätter på silkesstrumpor och vackra kläder, skall en dag upptäcka, att dessa ting inte längre betyda så mycket för henne. Hon skall ha blivit tio, tjugo år äldre. Hon skall ha tröttnat på att tjäna hos andra, att ta order av f. d. springpojkar, som avancerat till kontorschefer. Hon skall hata ljudet av väckarklockan, som jagar henne upp och ut, och hon skall längta, längta efter att få stanna i sitt eget hem, att få känna sig som en fri människa.

Men nu är frågan: Skall hon kunna draga sig tillbaka från arbetet?
Hemmet är dock baserat på hennes och mannens gemensamma arbetsförtjänst. Denna är grundvalen för den levnadsstandard de vant sig vid.
Skall hon utan vidare kunna säga till sin man: Jag är trött på träländet.

FÖR JULEN
GOLVLAMPOR
LJUSKRONOR
ÖRONLAPPSTOLAR
FÅTÖLJER
SYBORD
SYSTÄLL
DOCKSKÅP
HYVELBANKÅR
Göteborgs Slöjdmagasin
Kyrkogatan 26.
GÖTEBORG.

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

FÖR JULEN
GOLVLAMPOR
LJUSKRONOR
ÖRONLAPPSTOLAR
FÅTÖLJER
SYBORD
SYSTÄLL
DOCKSKÅP
HYVELBANKÅR
Göteborgs Slöjdmagasin
Kyrkogatan 26.
GÖTEBORG.

Svecia Antiqua
och våra övriga standardverk: Illustr. Familjebibel, Allm. Världshistoria, Rysslands Historia, Hemmets Läkarebok, Advokaten, Jordens Erövring, Elektriciteten, Sveriges Historia äro
Välkomna Julklappar!
Personer, intresserade av att upptaga order å dessa bokverk, som säljas på bekväma villkor, kunna skaffa sig en god extrainkomst. Lätt och trevligt arbete. Upplysningar och arbetsmaterial från vårt avdelningskontor, Drottninggatan 52, tel. 3600, Göteborg. Se skyltfönstret!
FRÖLÉN & COMP. Bokförläggare.

Jag slutar med det för att istället intaga den plats i hemmet, vilken rättmätigt tillkommer mig som hustru.

Hur kommer mannen att ställa sig till denna plötsliga reducering av hemmets inkomster? Också han har blivit till ären och litet bekväm av sig. Också han är trött. Han skall säkert känna sig ohägad, kanske oförmögen att genom ökat arbete fylla den genom hustruns arbetsvägran uppkomna bristen i hemmets budget. Hänvisat uteslutande till mannens inkomst skall hemmets levnadsstandard plötsligt och eftertryckligt pressas neråt, helt säkert till allvarligt förfång för den äktskapliga lyckan. En dam kan, bliven äldre, tämligen smärtfritt avstå från silkesstrumpor, men hur ställer sig männe en man till utsikten att avstå från de whiskyroggar, de goda cigarrer, vilka på ett oupplösligt sätt ingått i hans vanor?

Det har förekommit i andra länder, att staten och kommunerna inför den tvingande nödvändigheten att skaffa arbetslösa manliga familjeförsörjare anställning, avskedad gifta kvinnliga befattningshavare. Dessa åtgärder ha mött kraftig opposition på kvinnosakshåll, ehuru de, om man ser litet längre fram i tiden än till i dag och i morgon, måste anses gagna kvinnornas intressen.

Det är dock av omätlig vikt för oss

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

En fläkt av Något förnämligt ger VvY-tvålen.
Den ovanliga mildhet och rena sammansättning, som VvY-tvålen besitter, är högt uppskattad. För en mycket ömtålig hud, som har svårt att fördraga två, är VvY-tvålen den behagligaste. Säljes överallt å kr. 1.— pr st.
A.-B VvY-Fabriken. Ystad.

(Eftertryck förbjudes).
Lilith.
ROMAN
Av Florence Warden.
Auktoriserad översättning av
Margareta Heijkel.
34
Han gav de båda damerna en snabb blick för att se, om detta meddelande skulle göra något intryck på dem. Båda förblevo emellertid likgiltiga.
Med rynkad ögonbryn fortfor han: — Det förefaller, som skulle hon hålla på att utveckla sig i moderns stil — hon har så mycket att säga om andra.
Fru Ames' intresse vaknade: — Vad har hon sagt?
— Hon tycks ha gjort bekantskap

med hr Smith, svarade Mallory med blicken på Lilith.
Dessa ord fingo den unga flickan att vända sig om. Hon såg in i Mallorys ögon och läste i dem något, som bestämde henne för att ge honom det samtal mellan fyra ögon vilket han tydligen fordrade. Ehuru Lilith icke svarade något på hans anmärkning kände han dock att hon förstod honom och att hon skulle ge honom ett samtal på tu man hand. Han lät ämnet Smith falla och tog efter en liten stund avsked.
Av fruktan för en obehaglig tété-å-tété med modern smög sig Lilith ut i trädgården i samma ögonblick Mallory avlägsnade sig ur rummet, och hon lämnade moderns invändningar utan avseende.
På en genväg genom parken nådde Lilith ut på landsvägen före Mallory. Hon såg honom komma och stannade väntande. När han kom närmare, tyckte hon sig i hans ansikte läsa något, som fyllde henne med fruktan.
— Ni har något att berätta mig, sade hon bävande. Vad är det?
— Ja, jag har så mycket att be-

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

— Ja, och ni gör det som är värre — ni lever på en lögn!
— Hon drog ett djupt andetag och gav honom en bestört blick.
— Han skrattade på ett egendomligt sätt.
— Trodde ni, att jag inte visste det, frågade han häftigt. Ni måste ha ansett mig mycket enfaldig, om ni trott, att jag kunnat se er dag efter dag och läsa den förtvivlan, som ruvar i edra ögon, utan att förstå, att det är något som ni försöker dölja både för mig och för världen i sin helhet. Jag erkänner, att jag till en början famlade i mörkret, och att jag, om er unge vän icke uppenbarat sig på skådeplatsen, måhända aldrig skulle blivit klokare. Men nu har jag listat ut, hur det hänger ihop.
— Vad är det ni funnit? frågade hon. Det vållade henne tydligen stor svårighet att få orden över sina läppar. — Det hela måste bero på ett misstag. Jag förstår er inte.
— Låt oss inte leka blindbock längre, avbröt hon henne. Fru Ames har säkerligen talat om för er, att jag gissat den hemlighet hon så ängs-

Goda inköp

av Konserver, rökt Lax, rökt Äl, Råkor m. m. i N:o 55. Smör, Ost, Långedragbröd i N:o 60. Bazar Alliance.

Tel. 4570 till båda butikerna. Alla varor av bästa beskaffenhet. Butikerna närmast ing. från Bazargatan. A. MAGNUSSON

Fruar!

Vill Ni glädja Edra män så köp **SPISBRÖD** från **Göteborgs Ängbageri** ty det är främst i skörhet o. smak

KOL VED COKES

C. N. ANDERSSON
Tel. 2780, 6972, 10849. Göteborg.

kvinnor, att den gamla uppfattningen vidmakthålles, att en bra karl ensam svarar för familjens goda uppehälle. De gifta kvinnornas förvärvsarbete utanför hemmet har redan på ett betänkligt sätt undergrävt denna uppfattning. Allt flera män mottaga hustruns frivilliga hjälp som någon självklart och utan tacksamhet, och det dröjer kanske icke länge förrän frivilligheten förbytes i allmänt tvång!

Hur ser de ogifta självförsörjande kvinnorna sitt förvärvsarbete, icke de få, som lyckats, de som nått den goda ställningen med pension på älderdomen utan den stora massan i de låga graderna, som förbehållas kvinnorna.

Äkta spirellakorsetter

till salu genom fru Jenny Bengtsson, villa Olofsberg, Hagen. Tel. Hagen 267. Obs.! Mättagning i hemmen om så önskas.

Pianostämning

HILDING OLSON, JUNGMANSGAT. 14. Tel. 19308.

Värda håret!

om det är sjukt eller friskt och använd **ZIWERTZ' Extrait Vegetal** bästa hårkonserveringsmedel. Finnes till salu hos frisörer och i parfymaffärer samt hos Kungl. Hovleverantör **Ziwertz's Ejdr.** i Göteborg. Lorensbergsgatan 7. Tel. 1098.

Är manne det brev typiskt, som jag hittat i en dansk tidning tillsammans med några andra anonyma skrivelser, som en känd författarinna emottagit och offentliggjorde för att belysa en diskuterad fråga. Det lydde ungefär på detta sätt: — "Om jag blir gift svär jag en helig ed att icke sätta barn i världen, vilka liksom jag skola behöva föra ett träländ liv och leva under den ständiga skrällen för uppsägning och att icke äga bröd för dagen —".

Den gamla kvinnörelsen förde kvinnorna ut i arbetslivet.

Låt oss skapa en ny kvinnörelse, som leder dem tillbaka till hemmet.

Låt oss betrakta äktenskapet med moderskapet som det högsta kall, den lyckligaste lott en kvinna kan få, och självförsörjningsarbetet som en nödfallsutväg för de kvinnor, som icke kunna eller icke vilja bli gifta.

Låt oss kräva att männen, som våra duktiga förfäder gjorde. *ensamma* tillföra hemmet den erforderliga inkomsten.

Låt oss frivilligt slå av på våra fordringar på livet. Låt oss sänka

Varför plågas med dåligt kaffe då Ni kan få Swalanders kaffe! Butiker: Kungsg. 17 Korsk. 13, Bazar Alliance. Prova redan i dag! Säljes endast i egna butiker.

levnadsstandarden över lag. Låt oss spara och samla på det att medelklasshemmen åter må bli burgna.

Detta är det enda sättet att rationellt lösa det kvinnliga försörjningsproblemet.

Eller finnes något bättre att säga? Låt det i så fall bli sagt!

Den erfarna Eva.

Konstnären Tryggve Hedin utställer för julen en del av sina målningar i "Allas Byrå" vid Västra Hamngatan, Göteborg. Samlingen innesluter åtskilliga mycket vackra saker; vi nämna särskilt ett friskt sjöstycke, ett soligt gatuumotiv från det gamla Göteborg samt blomstermålningar. En del av dukarne hava redan funnit köpare.

Konstnärliga tennsaker utställas f. n. på Konstfliten (Gamla högskolans byggnad) i Göteborg, där de tilldraga sig betydande uppmärksamhet. Denna gamla metall har under de senaste åren börjat bli populär och så vackert arbetad som man här möter den finner man populariteten synnerligen väl förtjänt. De exponerade föremålen utgöres av ljusstakar, lampetter, skålar, pokaler, spegelramar, nipperskrin m. m. allt komponerat av konstnären Edvin Ollers och utfört på Schreuder & Olssons konstgjuteri i Stockholm.

Julmarknad.

När en landsortsbo i dessa dagar kommer till Göteborg i det lovvärda ärendet att tillhandla sig ett och annat i julklappsväg åt dem därhemma, mötes hennes blickar av en stad som i den mörka decemberkvällen strålar av ljus och vars butiksfönster locka med så mycket vackert, att det skulle fylla spalter att berätta därom. Den, som skriver dessa rader, har sett många av världens största städer och får villigt medgiva att man ingenstädes ser en vackrare julsmyckning än t. ex. den, som de ledande varuhusen och de andra större butikerna utöfver huvudgatorna i år presterar. Mycken möda och stor kostnad ha nedlagts på att göra det hela så festligt och julstämninglikt som möjligt. Glad förväntan ligger också i luften. Och om den stora julkommersens ännu inte börjat på allvar när detta skrives, så trängas dock kring skyltfönstren alla de, som vilja hämta idéer och uppslag till lämpliga julklappar bland de tusen och en lockande saker, som skynta innanför rutor. Mången mamma vandrar i dessa dagar tröttkörd och förbi

Fin LUTFISK

Hansson & Silfverstrand
FISKAFFÄR

Bazargatan 8. — Tel. 95 80, 15 380

omkring med barnen bland lek-sakernas härligheter. Än vill man stanna här, än där, för att se och beskåda och "önska" allt möjligt.

Mamma ler ett hemlighetsfullt småleende och känner sig tröstad av tanken på att det bara är jul en gång om året. Ty att vandra från fönster till fönster med lek-saklystna smättningar är samer-ligen ingen sinekur, om det än är roligt att se deras glada förtjusning inför den stundande julens under.

Göteborg är att lyckönska till den vackra skyltningen, som i år tyckes mig om möjligt mera lyckad än någonsin tillföre.

På JULAFTONEN

då hela familjen är samlad kring julgranen, väcker fars present till mor stor glädje.

Det är en grammfon från

Specialfirman
Nordiska Musik
KUNGSSPORTSPLETSEN 1
SÖDRA LARMGATAN 11

Observera!

Nästa nummer av **Kvinnornas Tidning** kan på grund av de många helgdagarna i julveckan icke utkomma förrän

tisdagen den
30 december.

A.-B.

Eskilstunaboden

LUUVIG TINGSTRÖM
TORGGATAN 23, GÖTEBORG

Väl sorterat lager av **Verktyg** för trä- och metallslöjd.
TELEFON 1167, 1403, 2237
10940, 18928.

Nyutkomna böcker.

William Shakespeare, liv, drama, teater av *August Brunius*. Illustrerad. Natur och Kultur nr 31. Pris 2.25, inb. 3.—. Bokförlaget Natur och Kultur, Stockholm.

Det nu så starka intresset i vårt land för alla tiders största dramatiker har aktualiserat behovet av en på samma gång vederhäftig och populär Shakespeare-monografi på svenska, som med måttliga proportioner förenar full förtrogenhet med den nyare litteraturen i ämnet. Detta behov fyller på ett synnerligen förtjänstfullt sätt av August Brunius i föreliggande arbete.

Författaren röjer stor förtrogenhet med sitt ämne. Hans friska, eleganta och målade stil bidrager givetvis till att öka njutningen för läsaren.

EKSTRÖMS JÄSTMJÖL
ÖREBRO KEM-TEKN. FABRIK
GRUNDAD 1855

Den franska revolutionen av fil. dr. *Alma Söderhjelm*. Illustrerad. Natur och Kultur nr 32. Pris 2:25.

Dr. Söderhjelm är som bekant en av Nordens förmämsta kvinnliga historiker. Hon är specialist på den stora franska revolutionen. Hon är också en god författarinna. Är det riktigt, som hon själv lär ha framhållit, att detta enligt hennes egen mening är den bästa bok hon någonsin skrivit, torde tillräckligt vara sagt för att väcka läsarens intresse. Vi tro, att varje läsare av *Alma Söderhjelm*s nya bok om "Den franska revolutionen" skall kunna intyga, att hon lyckats över förväntan.

Nyutkomna böcker för barn och ungdom.

M. C. Aaröes förlag, Göteborg:

Mot hemmet. Illustrerad ungdomskalender med bidrag av Karl

Fries, Ad. Törner, Frank Mangs, Sigfrid Eriksson, Ebba Ramsay, A. Hulting m. fl. Pris 2 kr.

Bröderna Lagerströms förlag, Stockholm:

Carin Eh—g. Sagan om skogarnes konung. Illustrerad.

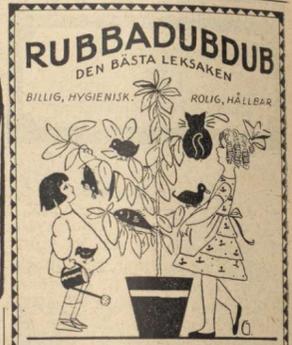
Folkskolans Barnläsnings förlag, Stockholm:

Drottning Nitokris. Sagor, berättade av Erik Jolin. Illustrationer av Annika Lindberg och A. T. Byberg. Pris kr. 1.50.

Julkappen. Jultidning med bidrag av Fanny Ekenskiöld, Jeanna Oterdahl, Hjalmar Bergman, Louis Moe, Tyra Macfie och Astrid Forsell-Gullstrand. Illustrerad av Aina Masolle, Gust. Magnusson, A. T. Byberg m. fl. Pris 55 öre.

Lilleputt. Julbok med sagor och berättelser av Magda Bergqvist, Gösta Lindström, Jeanna Oterdahl, Per Skantz och Harald Östenson. Pris 50 öre.

Rosengull. Julbok med sagor av Hjalmar Bergman och Sigrid Elmblad. Illustratör: Brita Ellström. Pris 50 öre.

RUBBADUBDUB
DEN BÄSTA LEKSAKEN
BILLIG, HYGIENISK, ROIG, HÅLLBAR
Min mamma har ett gammalt och lillbrunt och jag vill vattna det och sköta det så ofta varje dag. Vi hoppas att det blommar skall och bära frukt till sist med vackra Rubbadubdub-frukt på varje gren och löst.
GÖTEBORGS LINOLEUM-MAGASIN
Kungälvstg. 2. PETERS, FRANZEN & Co Göteborg

BREVLÅDA.

M. A. Tack! I nästa nr. . . .

H. H. Håhå! Livet kan vara sådant. Men låt oss inte bedröva andra därmed. Kom igen när humöret blivit åtminstone en smula blidare.

Yngve. Ve, det dugde ej!

L. S., V. A.—n. Inte håller.

Andra skribenter. Svar i nästa nr eller pr post.

E. Lj—n. New York, I. K. Kphmn. Vår julkänning!

Tryckfelsdemonen härjade tämligen svårt i föra numret. Bland annat lagade han så att det i artikeln "Hos blinda i London" kom att stå, att de engelska skatterna på vissa inkomstgrupper uppgått till 98 proc. Det skulle i stället stått 92, och det är ju vackert så. I en annan artikel lästes "julkanspapper" i stället för julklappspapper o. s. v.

En bra och billig julklapp är

KVINNORNAS TIDNING

Prenumerera på närmaste postkontor eller på Expeditionen, Magasinsgatan 12. Gärna på telefon 18070.

En alltid **Välkommen Julklapp** är en kartong

Näsdukar

Bland vårt rika urval framhålls följande:

DAMNÄSDUKAR

Vita, engelsk batist med hälsöm, god kv. 1/2 duss. 0.95
Vita, hög batistkval., med hälsöm. 1/2 duss. 1.85
Vita, med broder, bokstäver o. hälsöm i eleg. kart. 1/2 duss. 2.45
Vår *Special-Näsduk i Ia hellinne*, 1/2 duss. 3.90
Vita Näsdukar med kul. langett 1/2 duss. 1.25
Kul. Näsdukar, eng. kval. i trevligt mönster. Elegant förpackning. 1/2 duss. 1.65
I:a Batist-Näsduk med kul. langett och brod. bokstäver 1/2 duss. 1.75

Prydliga Julkartonger.

Affärstid 9—8.

HERM. MEETHS A.-B.

Vollmers-Meeths

rätta mig något, sade han stelt, men tillät mig att påminna er om något, som ni tycks ha glömt — att ni talade till mig i en helt annan ton under den första tiden av vår bekantskap.

Det gled en sky över den unga flickans ansikte:

— Gjorde jag? sade hon tonlöst.

— Ni dolde icke, att ni var olycklig. Ni sade att ni inte hade en enda verklig vän i hela världen.

Lilith böjde sitt huvud i tystnad. — Det föreföll mig, som om ni stått alldeles ensam. Kommer ni ihåg, att ni tackade Gud för att han i mig sänt er en vän?

Lilith vände sig bort, men han hade redan sett tårarna i hennes ögon. I nästa ögonblick låg hon i hans armar.

— Äh, Lilith, vänd er iöke bort från mig! Behandla mig inte som om ni glömt allt som varit, viskade han lidelsefullt i hennes öra under det att han tryckte henne intill sig.

För några sekunder gav hon vika för den ljuva förtrollning som tog henne fången, men slutligen återvann hon herraväldet över sig själv

och lutande huvudet tillbaka försökte hon småle mot honom.

— Vad i all världen skulle folk säga, om de sågo oss nu, utbrast hon med ett försök att anslå en lugn ton.

— Låt dem säga vad som helst, svarade Mallory otåligt, om ni blott vill samla era krafter och slit er lös ur det nät, som jag förstår, man håller på att allt mera insnärja er i. Det är ingen tid att förlora. Ni kan och får inte dröja längre. Jag vågar icke använda så starka ord jag ville. Det skulle förefalla er alltför brutalt, om jag sade er sanningen även i den ofullständiga form jag känner den. Nej, ni får inte gå ännu — jag har mera att säga er.

Lilith gjorde emellertid förtvivlade ansträngningar att befria sina händer, som Mallory höll fångslade.

— Jag kan och vill inte höra på er. Ni vet inte vad ni talar om, svarade hon häftigt.

— Är det verkligen ert allvar? Vill ni inte höra på vad jag har sagt er. Vill ni ålägg mig tystnad — och för alltid? frågade han allvarligt.

Lilith försökte lugna honom med ett leende.

— Ni anlägger alltför stora mått på den här saken, sade hon undvikande. När jag kom hit ut väntade jag att ni skulle ha något roligare att säga mig än allt det här gamla.

Om hon verkligen önskat att Mallory skulle öppna det fasta grepp han hade om hennes händer, så gick denna önskan nu i uppfyllelse. Han nästan kastade dem ifrån sig.

Lilith gav honom en överraskad och skrämmande blick.

— Det var inte min mening att vara ovänlig och jag är verkligen inte otacksam, mumlade hon med ett bedjande tonfall.

Mallory stod med rynkad panna.

— Nej, det förstår jag så väl, fröken — Ames, sade han sarkastiskt.

Det inträdde en lång tryckande tystnad. Lilith kämpade tydligen en hård kamp med sin stolthet, som sårats av hans yttrande och som i hennes mun ville lägga ord, vilka antagligen endast skulle vidgat klyftan mellan dem.

Hennes mildare känslor segrade